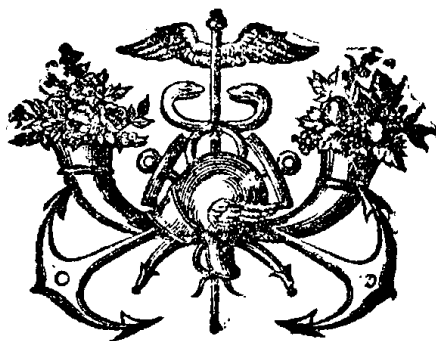




Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

N E D E R L A N D E N .

's Gravenhage, den 25 Julij.

De Heer Jean-Baptiste-Didier Wibmer, Schrijver van de *Utopiaansch Courant* en van het *Utopiaansch Weekblad*, den 6 April laatstleden in hechtenis genomen, is door het Hof van *Assises* te Amsterdam, den 20 dezer, veroordeeld tot eene gevangenis van zes jaren. — Hij is schuldig bevonden aan de misdaad van getracht te hebben, door middel van bovengenoemde schriften, wantrouwen, oneenigheid en tweespalt tusschen de ingezetenen, twist, tweedragt of verdeeldheid onder het volk te verwekken, het publiek te verontrusten, 's Konings onderdanen tot ongehoorzaamheid en opstand aan te sporen, en alzoo oproer te stichten; zonder dat hij nogtans het voornemen gehad hebbe, om *combustie* aan te stoken. — Indien wij wel onderrigt zijn, zoude het arrest zich nagenoeg in deze woorden uitdrukken. — De Regters waren de Heeren Carbasius, President; Martini-Buis, Entrop-Muller, Simons en Cramer.

Den 16 December 1819, was dezelfde Schrijver, na eene gevangenis van meer dan drie maanden, door dezelfde Regtbank; bestaande uit de Heeren Heeneman, President, van der Marck, Glimmer, Hofman en Brandt van Kabaauw, vrijgesproken, wegens den inhoud der zes eerste nummers van de *Utopiaansche Courant*, waarin het publiek Ministerie de misdaad meende te ontdekken, welke nu, door het Hof, in de nummers 7—12 en in het *Utopiaansch Weekblad* is gevonden.

Men kan eigenlijk niet zeggen, dat de twee vonnissen tegen elkander strijden.

In het eerste geval, was de heer Wibmer aangeklaagd, wegens *duistere* of *dubbelzinnige* uitdrukkingen, wegens *geheimzinnige* bewoordingen, die voor geene zekere beteekenis valbaar waren; men beweerde dat hij *bedocht* had, om, door dien weg, het volk tot oproer te brengen. De Schrijver had hierop met regt aangemerkt, dat iemand, die alleen aan *allusie*, aan *zinspeling* schuldig is, behoort dadelijk in vrijheid gesteld te zijn, terwijl nergens in de Wet wordt gezegd: *wat valbaar is voor allusie, zal gestraft worden*. Heerschte er in zijne woorden eenige duisterheid, wie moest dan geraadpleegd worden? Wie had het regt te verklaren, hoe zijne schriften moesten worden uitgelegd? Voorwaar hij, die daar de meeste kennis van draagt; hij die schrijft, kan alleen zeggen wat hij bedoelde. Wie zal zich vermeten om de gedachten te raden? Het doel alleen maakt iemand strafwaardig of onschuldig: zoo dra nu dat doel wordt in twijfel getrokken, kan de Schrijver alleen daaromtrent worden geraadpleegd. — Dat hij gepoogd hadde om het volk tot opstand te brengen, door *regtstreeks* zijne lezers *optehitsen*, kon men bezwaarlijk gelooven; het zou te dwaas zijn, zich te verbeelden, dat men in dergelijke pogingen, door middel van een dag- of weekblad kan gelukken. — Wat aangaat de beledigingen tegen particulieren, dit raakte het Hof van *Assises* volstrekt niet: *vooreerst*, zou de zaak van het ressort der correctionneele politie geweest zijn, wanneer zich namelijk eene klagende partij opdeed: eenen Burger, tien of duizend Burgers beledigen, dit geeft aanleiding tot eene, tien of duizend klagten der belangheb-

bende partijen, ingevolge 367 en volgende artikelen van het lijfstraffelijk Wetboek; men kan door hen aangesproken worden, wegens *calomnie* of *injurie*, maar geenszins door het Publiek Ministerie, en vooral niet uit kracht der wet op de rustverstoorders. Anders, zou men kunnen beweren, dat alie misdrijven en overtredingen, bij het Wetboek voorzien, op eene of andere wijze onder het Voik *wantrouwen*, *tweedragt* of *verdeeldheid* verwekken. Elke willekeurige daad van eenen ambtenaar geeft aanleiding tot een zeer gegrond *wantrouwen*; zij worst nogtans gestraft, of moest gestraft worden, volgens artikel 114 en 115 van het *Code Pénal*, en niet volgens de wet van 8 Maart 1818. — Die valsche munt slaat, die valsche wissels of bank-brieven maakt, is voorzeker de eerste oorzaak van het *wantrouwen* hetwelk onder het volk geboren wordt: heeft men nogtans ooit gedacht om hem te vervolgen, dan uit kracht van de artikels 132, 139 en 147 van het Wetboek? Wien zal het in de gedachten komen, om, in dat geval, het besluit van 10 April 1815 aan te halen? — Alle beleedigende uitdrukking, tegen ambtelooze burgers, zoo wel als tegen ambtenaren, gerigt, kan tot *verdeeldheid* aanleiding geven, ja tot heilige *twisten*, tusschen de vrienden en de vijanden van den man die ten toon wordt gesteld: dit belet niet dat de Schrijver, wanneer hij schuldig wordt bevonden, eenvoudiglijk volgens artikels 375 of 376 in de geld-boete van *éenen* tot *acht* guldens vervalt; en de wet van 8 Maart 1818 hoort hij niet eens noemen. — Ja, wat meer is, men kan tot *verdeeldheid* aanleiding geven, door daden die nooit in Nederland zijn verboden geweest, en onder geen verstandig bestuur kunnen geoordeeld worden strafbaar te zijn: er wordt immers *tweedragt* verwekt, als men in den *Recensent der Recensenten* tracht te bewijzen dat Jan, Piet en Klaas ellendige, domme Schrijvers zijn: want die menschen hebben ook hunnen aanhang: *Un sot trouve toujours un plus sot qui l'admire*. Zal nu de brave en achtingswaardige Uitgever van het beste onzer vaderlandsche tijdschriften, gevaar loopen om zes of tien jaren gevangen te zitten, wanneer eene partij gekken ernstig boos wordt, omdat een hunner opperhoofden over den hekel gehaald is? Zal de *criminele* regter beslissen of de letterkundige tuchtiging, die men *recensie* noemt, al of niet billijk zij?

Op deze en meer andere gronden, had het Hof van Assises, bij welk geen aanzien des persoons mag gelden, maar dat naar de uitspraak van het geweten moet te werk gaan, in December 1819, den Schrijver der *Utopiaansche Courant* geheel onschuldig verklaard; en dit vonnis was door de algemeene volksstem toegejuicht geworden.

Maar heeft nu het Hof, op den 20 Julij, den Schrijver wegens *geheimzinnige* en *duistere* woorden, of wegens beledigingen tegen burgers van den Staat, en aldus door eene uitspraak, tegenstrijdig met de eerste, als *rustverstoorder* en *oproermaker* schuldig verklaard? Hierop kunnen wij, met geene mogelijkheid, antwoorden. In de eerste zaak van den Heer Wibmer, had men ons de akte van beschuldiging, waarin de *misdadige* zinsneden waren aangehaald, en de uitmuntende pleitrede van den aangeklaagde medegedeeld; wij waren dus in de gelegenheid gesteld, om in alle de omstandigheden van de zaak te treden: in

het tegenwoordig geval, zijn wij van dat voordeel verstoken. Het zoude ons ook weinig geholpen hebben, een letterlijk afschrift van het *arrest* te bekomen: men weet, dat de gronden van regten, in de vonnissen, door de *Assises* uitgesproken, niet worden aangevoerd: de tekst van de Wet moet de uitgesproken straf regtvaardigen. De beweegredenen uit de daadzaak getrokken, worden even min vermeld; dewijl het Hof, de afgeschafte *Jurij* vervangende, zich bepaalt tot de verklaring, of de misdaad al of niet bewezen zij. Het vonnis van December zegt: *Wibmer is onschuldig*: het vonnis van Julij beslist, dat de aangeklaagde, door zekere Nummers van zijn Blad, na het eerste arrest uitgegeven, getracht heeft, twist, verdeeldheid, opstand of oproer te verwekken: het blijft ons onbekend, welke artikelen tot dit vonnis aanleiding hebben gegeven.

Eene omstandigheid van het *proces* hebben wij vernomen, die wij ook ter kennis van onze lezers zullen brengen. De heer *Wibmer* had getracht, bij het openen der zitting, van het volgende middel van verdediging gebruik te maken. Men weet dat na de *instructie*, de Regter, die met dezelve was belast, zijn verslag aan de Raadkamer van eersten aanleg moet doen, en, in geval *een lid* van gevoelen is, dat er termen zijn om met de zaak voort te gaan, de aangeklaagde alsdan verzonden wordt naar de *Kamer tot het stellen in beschuldiging*. Het staat aan deze Kamer van het Hof, vrij, om nieuwe navorschingen te bevelen. Maar de heer *Wibmer* heeft beweerd, dat de Procureur-Generaal, na de eerste instructie, op den *inventaris* der stukken eenige nummers van zijn dag- of week-blad heeft geplaatst, waarop de Schrijver niet was onderzocht geweest: hij heeft dus geweigerd op deze aanwijzingen, voor het Hof van *Assises*, te antwoorden: maar de Regters hebben een *arrest* genomen, waarbij verklaard werd dat men tot het vonnis zoude overgaan, niet tegenstaande zijn stilzwijgen, indien hij in hetzelfde bleef volharden.

Volgens ons gevoelen, brengt deze omstandigheid van regtswege de krachteloosheid (*nullité*) van het gestreken vonnis mede. Indien wij in de mogelijkheid geweest waren, om aan den ongelukkigen Schrijver raad te geven, wij zouden niet gezwaagd hebben, hem te aanzoeken om zich in *Cassatie* te voorzien. Wij zouden aldus nog kans gezien hebben, om hem te doen vrij spreken en geheel *onschuldig* te hooren verklaren, dewijl door de publicatie van 11 December 1813 aan het Opper-Geregtshof de magt is opgedragen om een gecasseerd arrest te veranderen of te *corrigeren*. Wij hooren, met verbazing, dat de heer *Wibmer* tot dit middel van behoud geene toevlucht wil nemen, en zich aan zijn beklagenswaardig lot onderwerpt!

Wij hebben in ons voorgaande Nummer, (57, van Zaterdag 22 Julij) melding gemaakt van het *sursis* door de Regtbank van eersten aanleg te Amsterdam verleend, in eene zaak, tot het bestuur der dijken behorende. De Nederlandsche Staats Courant van denzelfden Zaterdag, 22 Julij, brengt ter kennis van het publiek een Koninklijk besluit van 16 dezer, waarbij de maatregel, door de Regtbank, ten voordeele van den Edel-Achtbaren heer *Jacob Saportas* genomen, voortaan van eene algemeene toepassing wordt gemaakt.

Z. M. in ervaring gekomen zijnde, dat, *gelijk in andere vakken van Bestuur*, zoo ook meer bijzonder in het stuk der dijken en wegen, aan de werkzaamheden der beambten, van tijd tot tijd, door *ongepaste* regtsvoorkeeringen stoornis en belemmering wordt toegebracht;

Gezien de rapporten, enz....

Gehoord de consideratien van den Minister van Justitie.

Gelet op artikel 222 der Grondwet, waarbij aan de Staten der provincien is opgedragen het toezigt over... dijkbesturen....

Gezien het dekreet van 18 October 1810...., voor de toenmalige Hollandsche, met Frankrijk vereenigde departementen.

Gezien de dekreten van 14 November 1810, en 11 Januarij 1811....

Gezien het Koninklijk besluit van 7 Januarij 1817, waarbij is bepaald, dat de Dijk-Kollegien zoodanige *regtsmagt* zouden blijven uitoefenen, als hun was toegekend.... met *verbod aan Hoven en Regtbanken*... om dezelve daarin te verhinderen.

Gezien het besluit van 28 September 1816....

Heeft, onder andere maatregelen, besloten:

» Bijaldien de dijk- en polder-besturen, of ook eenige andere administratieve autoriteiten, in zaken van ci-

viele administratie, mogten verneemen van ten onregte door *regtsmiddelen* te worden belemmerd, zal het aan dezelve vrijstaan, niet alleen om dezen vermeenden grond van *defensie* aan den regter voortedragen, en daarop eene incompetentie van denzelve te sustineren, of tot *afwijzing der gedane vorderingen te concluderen*, maar ook om den Koning deswege.... met een adres te adieren, ten einde door Z. M. zoodanige voorziening worde gedaan, als naar bevind van zaken moogt geoordeeld worden te behooren."

Het besluit van 7 Januarij 1817, was ons onbekend, waarschijnlijk ook aan de Regtbank van eersten aanleg te Amsterdam, en het nieuw besluit van 16 Julij was nog niet genomen, wanneer de regters de kennis van het geschil aan zich hadden behouden, met te bevelen dat de zaak zoude gepleit worden: Wij waren in het denkbeeld dat hieromtrent, tot op den 22 Julij 1820, geene andere wettige bepalingen bestonden dan de artikelen 165, 166 en 167 der Grondwet, waardoor wij geloofden dat de franche Keizerlijke decreten van 1810 en 1811 vervallen waren:

» Alle twistgedingen over *eigendom of daaruit voort-spruitende regten*, over schuldvorderingen of burgerlijke regten, behooren bij uitsluiting tot de regterlijke magt.

» De regterlijke magt wordt alleen geoefend door regtbanken, welke bij of ten gevolge dezer Grondwet worden ingesteld.

» Niemand kan tegen zijnen wil worden afgetrokken van den regter dien de wet hem toekent."

I T A L I E.

Napels, den 10 Julij.

Het voorbeeld, door de Spaansche Natie gegeven, heeft bij ons navolgers gevonden. Het is algemeen bekend, dat een geheim genootschap, met den naam van *Carbonari* bestempeld, sedert vele jaren werkzaam was, om de grondbeginselen der vrijheid in Italie te verspreiden, en hierin, niettegenstaande alle pogingen en maatregelen der verscheiden Gouvernemen ten, genoegzaam was gelukt, om eenen algemeenen opstand in dit gedeelte van Europa, als onvermijdelijk en zeer aanstaande te doen beschouwen. Maar men had niet gedacht, dat het Koninkrijk Napels het tooneel der eerste omwenteling van dien aard zoude worden. Het leger heeft den wil des volks verklaard, en de Koning heeft eene constitutie beloofd, op het model van die van Spanje. Onder de bewegingen van de Natie, heeft zich de kreet van *leve de Koning! leve de Constitutie!* onophoudelijk vermengd met die van *weg met de Ministers!* Zoodra de Koning had vernomen, dat alle de troepen, die tegen de *insurgenten* gezonden werden, zich met hen vereenigden, liet Z. M. eene proclamatie afkondigen, bij welke hij verklaarde, dat de NATIE haar *verlangen* naar eene *Constitutie* genoegzaam aan den dag gelegd hebbende, hij besloten had, haar eene te geven, en dat de grondslagen daarvan binnen acht dagen bekend zouden gemaakt worden.

Alle de Ministers hebben hunne commissie genomen; zij zijn vervangen door mannen die het vertrouwen van het Volk bezitten. Deze gebeurtenissen hebben van den 1. tot den 6 Julij plaats gehad.

De tijd van *acht dagen*, door den Koning, bij zijne proclamatie van den 6 gesteld, is veel te lang gescheenen. Den 7 verscheen een rescript van Z. M. waarbij Hoogstdezelve verklaarde, wegens den staat zijner gezondheid, den noodigen arbeid niet te kunnen verrigten, en zijnen Zoon, den Hertog van Calabrie, tot Vikaris-generaal of Stedehouder van het Koninkrijk benoemde.

Hierop liet de Kroonprins eene proclamatie afkondigen, waarbij beloofd wordt, dat de Grondwet van het Koninkrijk van Napels en Sicilien de zelfde zal zijn, als die door den Koning van Spanje, *Ferdinand VII* in 1820 is aangenomen.

Het Volk vorderde dat de Koning deze belofte in persoon zoude teekenen: in den zelfden avond werd aan dat verlangen voldaan. Z. M. beloofde, op zijne eer en Koninklijk woord, de nieuwe Grondwet te zullen bezweren, eerst voor de provisioneele *Junta* en daarna voor een wettig vergaderd Parlement.

De Kroonprins benoemde vijf leden dezer Junta, met last om twintig kandidaten op te geven, waar onder hij er tien zoude kiezen, ten einde aldus, met de vijf eerstbenoemden, eene vergadering van vijftien leden uittemaken.

Het Constitutionneel leger tok Napels binnen: de driekleurige vlag en kokarde, rood, zwart en blaauw, werden in plaats van de Koninklijke roode kleur,

aangenomen. Z. M. is door eene hevige ziekte overvallen: hij heeft den ouderdom van 69 jaren bereikt: die Koning is de broeder van wijlen Karel IV, Vader van Ferdinand VII, Koning van Spanje: De Kroonprins is 43 jaren oud: de Hertogin van Berri is zijne dochter uit een eerste huwelijk; de Kroonprinses is de zuster van Ferdinand VII.

De Generaal *Filangieri*, zoon van den uitmuntenden Regtsgeleerde en Staatsman *Filangieri*, den Italiaanschen *Montesquieu*, is een der Opperhoofden van deze omwenteling. Hij is bekend door zijne *liberale* denkwijze: deze *Jacobin* heeft van zijner moeders broeder den titel van Prins de *Satriano* geërfd, en bezit een inkomen van 350,000 francon. *Filangieri* is een kweekeling van het frankche *Prijtanée* (*). Zijne ambtgenooten, de Generaals *Pépé* en *Carascosa* zijn dappere soldaten, maar munten niet uit door hunne geleerdheid. — De Hertog de *Campo-Chiaro*, een der nieuwe Ministers, is een kundig Staatsman.

FRANKRIJK.

Parijs, den 17. Julij.

De musschen veroorzaken verwoestingen in het *departement de l'Ain*.

(*Nederlandsche Staat-Courant.*)

ENGELAND.

Londen, den 21 Julij.

De Hertog *Decazes* heeft zijne geloofsbrieven aan den Koning overhandigd en is op het minzaamst ontvangen geweest: men geeft Lord *Castlereagh* een groot feest aan dien Ambassadeur.

— Men schrijft uit Boulogne, dat een persoon door het Engelsch Gouvernement belast, om de getuigen tegen de Koningin, uit Italie aankomen, den overtocht naar Engeland te beletten, zich in die stad bevindt: het getal der getuigen zoude tot 300, anderen zeggen 3000 beloopt: men gelooft dat zij zich naar 's Gravenhage zouden begeven.

SPANJE.

Madrid, den 12 Junij.

De Koning heeft den 9 dezer maand, in de eerste algemeene vergadering der *Cortes*, den eed op de constitutie afgelegd. Z. M. heeft in eene wijdoopige redevoering, onder anderen gezegd, dat » de voorgaande rampen uit aller geheugen behooren gewischt te worden: zijn besluit, om de Grondwet te bezweren, is vrij en uit eigene beweging genomen; hetzelfde komt met zijne opregtste wenschen overeen. Het verval der finantien, moet den ijver der *Cortes* te meer opwekken, om het publiek crediet op de gronden der goede trouw te vestigen; men moet alle verbindtenissen nakomen en vervullen, om het vertrouwen der nationale en vreemde kapitalisten te verzekeren. — In het formulier van eed, is de aloude bepaling die in den eed der Koningen van *Arragon* gevonden wordt, letterlijk behouden: » indien ik iets doe, strijdig met » mijnen eed, dan mag het Volk mij alle gehoorzaamheid weigeren, en alles wat ik tegen denzelfden » zou doen, is zonder kracht en van onwaarde. — » Dat God mij alzoo helpe; zoo niet, dat Hij mij » straffe! »

De heer *Espiga*, Voorzitter der *Cortes*, heeft in zijne redevoering rond uit gezegd, dat alleen het bijeen roepen dezer hooge vergadering de kroon op het hoofd des Konings kon bevestigen, en den Vorst vrijwaren voor de *lage aanslagen der gunstelingen*. De Natie, heeft hij er bijgevoegd, *vergeeft de beleedigingen*: verre zij van haar het wantrouwen, de vrees, de hatelijke vermoedens!

De provisioneele junta is uit een gescheiden: de Voorzitter heeft het orde-teeken van het *gouden-vlies* bekomen.

De *Cortes* hebben eene Commissie benoemd, die alle besluiten van den Koning, sedert 1814 genomen, zal onderzoeken, ten einde men dezelve, voor zoo veel zij met de Grondwet bestaanbaar zijn, bevestige: Z. M. zal verzocht worden de verordeningen, welke van eenen anderen aard mogten zijn, ten spoedigste in te trekken.

(*) Hij is zijne eerste opvoeding, te Napels, verschuldigd aan eenen verstandigen Zwitser, den Heer *Barath*, onzen ouden vriend, welker Hoogleraar aan de Centrale School te Bordeaux.

MENGELWERK.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Gister hadden wij in onze Stad eene plegtigheid, welke zoo veel de oudste lieden geheugen, nimmer bij ons heeft plaats gehad; doch het is billijk dat ik U alvorens met de personen welke dezen optogt uitmaakten, bekend doe zijn, eer ik tot de zaak zelve overga.

Vooraf ging een Agent van Politie; daar nevens de *garde champêtre*; daar achter een dronke bijlooper, benevens eenige personen welke anders gewoorn zijn bij ons te bedelen; allen waren gewapend met *Hercules-knotsen*, en het hielden-oog bliksemende in het ronde. Dit vreemd verschijnsel was dan ook oorzaak dat men den heldenstoet naaogde, ten einde men mogte vernemen waartoe derzelve moest dienen; hetgeen men al spoedig vernam.

Het was eene algemeene *honden-jagt*! een agttal (andere zeggen meerder) dezer getrouwe dieren werden moorddadig doodgeslagen, en in eenen groenen zak gestoken, gelijk de stukken van het proces tegen de Koningin van Engeland. Alzoo verdiende men de beloofde premie van een' gulden, welke de Gouverneur en de Gedeputeerde Staten bij hunne prijszwaardige publicatie hadden bepaald.

Wel nu, is dat zoo vreemd? Ja, in onze Stad; want 'sjaarlijks werd wel bij ons de keure op het losloopen der honden afgelezen, doch wanneer men dezelve met een' muilband voorzag, hadden zij niets te vreezen; wierd men bekend, men kon met de boete van drie gulden vrij komen: de gemeene man werd gewaarschuwd, en met zoodanige maatregelen waren de ingezetenen zeer te vreden. Men heeft nooit eenige nadeelige gevolgen daarvan ondervonden.

Dan deze handelwijze, waarvan honderd en meer menschen oog-getuigen waren, heeft een algemeen misnoegen verwekt; en die *beestlievende* behandeling werd verscheiden maal herhaald; derhalve moet 'er waarachtig groot gevaar aanwezig zijn.

Maar nu zoude ik vragen, mag iemand eenig beroep of handwerk stoffenen zonder vooraf behoorlijk gepatenteerd te zijn? en zijn die hondeslayers ook behoorlijk van patent voorzien geweest, alvorens dat loffelijk werk te hebben uitgevoerd? — Zoo die Heeren eens niet behoorlijk daarvan voorzien zijn geweest, zouden zij niet in de boete bij het Patenrecht bepaald, vervallen zijn?

Ik hoop door de mededeeling van deze, de Delfsche expeditie aan de vergetelheid te ontrukken.

Uw bestendige Lezer.

Delft, den 20 Julij 1820.

KARDOES.

Aan den Redacteur van het Advertentieblad.

MIJNHEER!

Onlangs was ik, te 's Hertogenbosch, tegenwoordig bij de executie van vrouw *Haneveer*, welke wegens vadermoord veroordeeld was om te worden gewurgd. De slechte uitvoering van dit vonnis, door den scherpreger, vervalde ieder met verontwaardiging: hierop ontstond het volgende gesprek, hetwelk ik tusschen twee heeren opmerkte.

A. Is dat nu niet verschrikkelijk, dat die vrouw heden gewurgd wordt, en dat de scherpreger niet beter zijne zaken doet?

B. Ja! dat is ongehoord: maar verschrikkelijk, dat de vrouw heden gewurgd wordt, wat bedoelt gij daar mede?

A. Weet gij dan niet, dat zij of hare familie zich aan den Koning wilden wenden, om *gratie* te verzoecken? Het was altijd hier het gebruik, om eerst drie-maal 24 uren na de aanzegging der doodstraf, de executie te doen plaats hebben; en deze vrouw heeft maar 24 uren tijd gehad.

B. Men zal wellicht gedacht hebben, dat de Koning toch geen *gratie* aan eene vader-moorderes zoude geven. — Voor het overige, heeft men gelijk, zich stipt aan de wet te houden; en die zegt, 24 uren na dat het arrest van het verwerpen der cassatie is terug ontvangen.

A. Gelijk, zegt gij? Houdt men zich dan altijd stipt aan die wet? Wordt het nooit den veroordeel-

den toegestaan, om eerst *gratie* te vragen? Wat heeft dan de Grondwet te bepalen, dat de Koning dat regt heeft? Het wordt dan maar voor sommige provincien toepasselijk, die dicht bij 's Konings residentie zijn, en in 24 uren tijd genoeg hebben, om *gratie* te vragen en antwoord te bekomen. Zijn dan in Noord-Brabant de veroordeelden van dat regt verstoken? Dit is niet te veronderstellen.

B. Ik beken met U dat die bepaling van het Wetboek strijdig is met de Grondwet. Maar dit gebrek zal zeker in de nieuwe Wetboeken verbeterd worden.

A. Doch wanneer zullen die Wetboeken komen? Ik geloof dat wij er nog al wat op zullen wachten. Men kan dat wel nagaan, als men in de Staats-Courant al die nieuwe benoemingen van justitieele ambtenaren leest.

B. Heb maar geduld: het zal wel eens goed komen. *Langzaam gaat zeker*, is het spreekwoord. Bedenk toch dat alle veranderingen geene verbeteringen zijn. *Nieuwe wetboeken* krijgen wij voorzeker, zoo wij maar eens *goede* ontwerpen, die door redelijke en verlichte Volksvertegenwoordigers kunnen aangenomen worden, aan de Staten-Generaal zien aanbieden.

Hier begon het gedrang te komen, en ik verloor de twee heeren uit het oog. Bij mijne te huiskomst, besloot ik mijne aantekeningen aan U te zenden; ik dacht, dat het wellicht van eenig belang kon zijn, om een punt te doen opmerken, hetwelk voor het Gouvernement toch niet onverschillig is.

Blijve, enz.

Z.

De Weegschaal.

Het 5. nummer van de *Weegschaal* bevat een zeer lezenswaardig artikel op den *Hoogen Raad*. De geleerde Schrijvers beklagen zich dat Nederlands Volk, als door eenen geweldigen rukwind gedreven, wederom van dit doel zijner wenschen verwijderd en op de holle zee der *provisionele beschikkingen* terug geworpen is. — De Wet op het *beleid der Justitie* is met 79 tegen 18 stemmen, en die op den *Hoogen Raad* met 76 tegen 21 verworpen. De Wet op de *organisatie der Hoven en Regthbanken* is met 80 tegen 8 stemmen afgekeurd. — De Redacteurs der *Weegschaal* doen aan de verlichte leden der tweede Kamer regt wedervaren: de wensch van deze ware Vaderlanders was niet veranderd, en zij hebben ook den wensch der Natie niet uit het oog verloren. Behalve de heer *Kemper*, zeggen de Schrijvers, sprak niemand voor den *Hoogen Raad*, dan alleen de Procureur-Crimineel de *Moor* (zaliger en hooglofteliker gedachtenis). — Zij kunnen niet nalaten ronduit hun gevoelens te verklaren, dat zij tegen de drie wetten zouden gestemd hebben: die op het *beleid der Justitie* komt hun vóór, *beneden alle kritiek* te zijn, en zeker het gebrekkigste stuk dat immer aan de Staten-Generaal is voorgelegd. Hunne aanmerkingen wegens de *amovibiliteit* en wegens den invloed welken de Minister van Justitie kan uitoefenen, op registers die altijd het vooruitzicht hebben, om naar huis gezonden, of om tot leden van den Hoogen-Raad benoemd te worden, zijn allezins gepast, doch in zoo sterke bewoordingen vervat, dat wij het nauwelijks zouden durven wagen, dergelijke bladzijden af te schrijven.

Het is beter, voegen de Schrijvers bij hunne zoo juiste en gegronde aanmerkingen, *het is beter geene Wetten, dan slechte Wetten te hebben*.

Wij deelen in den wensch der verstandige opstellers van dit artikel, dat het tijdschrift de *Eunomia*, hetwelk de burgerlijke Wetten, artikelsgewijze, nagaat, niet vertrage, terwijl de *Weegschaal* zich met het onderwerp der verworpene Wetten zal bezig houden. Met regt herinneren zij alle beminnaren van het Vaderland, dat van nu tot October een zeer kostbaar tijdvak is, waarvan men moet partij trekken, daar het over drie of vier maanden wellicht te laat is. *Eunomia* en de *Weegschaal* zijn oordeelkundig en vernuftig, met veel geest en moed, geschreven. De Zuidelijke liefhebbers van eene schroomvallige behoedzaamheid kunnen uit deze twee uitmuntende *Noordelijke* Tijdschriften leeren, op welken toon de voorname Hollandse Regtsgeleerden van de Heeren *Kemper* en van *Maanen* spreken.

Met onzen vriend *Appellius* maken zij even weinig complimenten: Men zie het artikel op de *tollen*.

» Het was, zegt de *Weegschaal*, in 1819, dat de Heer *Appellius* de verpligting welke de Nederland-

sche handel, in het algemeen, aan hem heeft, voor » zijne *liberale* en allezins *ontreffelijke* financiële » Wetten, voor zoo veel de provincie *Gelderland* be- » treft voltooide, door de directie op te dragen aan » WILLEM CORNELIS VAN VLOREN." En hier op volgt nu de geschiedenis van gemelden WILLEM CORNELIS, die er ook lief uit ziet. WILLEM CORNELIS wordt wegens het vorderen van afgeschafte tollén, voor het vrede- » geregt gedagvaard, bij default gecondemneerd, op » zijne oppositie weder veroordeeld, provisioneel geëx- » ecuteerd, eindelijk in *appel* gelast om de ontvangne tollén *dadelijk te restitueren*; want de heer *Appellius*, op wiens aanschrijving de vordering was gedaan, » is wel een groot man, een hoog personaadje; maar » DE WET (wat jammer) is *hooger*." WILLEM CORNELIS betaalt dus, met de regtskosten, f 106 guldens 20 cents, voor de moeite die hij genomen had om 31 guldens 72½ cents te ontvangen. Hoe zich deze zaak toedraagt, en wat WILLEM CORNELIS nu uitvoert, zie men in het Nummer hetwelk de *ministeriele waar- » digheid* zoo geweldig in de *Waagschaal* stelt. Wij, voor ons gelooven, dat dergelijke artikels, wel verre van *wantrouwen* te verwekken, geen ander uit- » werksel hebben, dan het Volk, door een gepast en allezins gegrond *vertrouwen* op de regterlijke magt, wegens alle onbillijke eischen der fiskale ambtenaren *gerust* te stellen.

ADVERTENTIE N.

» » J. HENDRIKSEN, te Rotterdam, geeft uit en heeft alom » » verzonden:

» » I. *Eene tweede*, in taal, stijl en spelling, verbeterde » » Druk van den beroemden ALMANAK DER NATUUR, » » voor iedere Maand van het jaar, met 15 *Plaatjes*. De » » eerste Druk geheel uitverkocht, en dezelve noodzakelijk » » zijnde voor elk Natuurbeschouwer, Tuinier, Hovenier, » » Landbouwer enz.; ook onmisbaar voor alle, die Lustho- » » ven, Buitenverblijven of Tuinen bezitten, à 36 Stuiv.

» » II. ALBRECHTS ZIEKTE van het Gehoor, of zekere » » re Middelen, om het suisen der Ooren, de hardhooren- » » heid en doofheid te verminderen, en, langzamerhand, » » volkomen te genezen; benevens eene aanwijzing, om de » » Ooren en het Gehoor goed te behouden, gebreken van » » dezelve te verbeteren, voor te komen, en de lastige Oor- » » kramp volkomen te herstellen; uit het Hoogduitsch, door » » G. J. POOL, Dokter en Praktiserend Reëmeester te Moortrecht, à 12 Stuivers.

» » III. De tweede Druk van W. DONKERSLOOT, Stads- » » Chirurgijn en Operateur te Rotterdam, over de TANDPIJ- » » NEN, enz., enz.; benevens aanwijzingen der Midde- » » len, om de Tandén, tot in den hoogsten ouderdom, te bewa- » » ren, à 12 Stuiv.

» » IV. RAADGEVING AAN HYPOCONDRISTEN, ten » » dienste van allen, die met de *Mildzucht* gekweld zijn, » » of vreezen, door deze kwaal te zullen worden aangerand, » » door D. G. W. BECKER, à 41 Stuiv.

» » V. TEGENGIFTEN OF MIDDELEN, bekend voor » » de bekwaamste, om de uitwerking der onderscheide- » » Vergiften te bestrijden, als ook wegens bijten of steken » » van vergiftige Dieren of Insekten, bij Drenkelingen, » » Schijndooden of pas geboren kinderen, enz., enz., » » door H. CHAUSSIER, uit het Fransch, door L. K. BRUYN. » » Deze 5 artikels zijn ook bij alle de Uitgevers van dit » » Blad te bekomen.

Le soussigné, tenant le Café *Frascati*, au *Helder*, a l'honneur de prévenir MM. les voyageurs qu'ils trouveront chez lui des appartemens très-bien meublés, avec cabinets de *Bains de Mer*, chauds et froids. Il se recommande à la bienveillance du public et promet de servir les personnes qui voudront bien lui accorder leur confiance, avec propreté, célérité et au plus juste prix.

P. J. MICHEL.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 24 Julij 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld . . .	2½ pCt.	45¾ a 46
Rest. uitgestelde dito . . .		1½ a 1
Kans-Biljetten	f 27	a 27½
Schuldb. Sjnd. 1.º serie. 5 pCt.	99	a 99½
dito Sjnd. 2.º serie.	5	94¾ a 95½

SCHIEDAM, den 24 Julij.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fust 6½
Amsterdamsche Proef. 7¾
Zonder de Belasting.